దయుర్నం ఎవరికి సెప్పాలి?

సెంద్రం బరువుగా నిట్టూర్చాడు.

ఎన్నో ఆడిమీద కురుస్తూంది రేత్రి [illegible] గాకుంది. కాని, సెంద్రం గుండెకాయమాత్రం [illegible] తుండాది.

[illegible] పీకలోకి ఏడుపొచ్చి చూస్తుండాగి. [illegible] తాని తు తెచ్చుకున్నారు. [illegible] పెట్టాడు.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] సెంద్రం.

[illegible] సుక్కలో!

[illegible] సుక్కా తనదిగా [illegible] సెంద్రం.

[illegible] బతుకు!

[illegible] ఎదవ, ఎదవ బతుకు!

[illegible] నాజం?

[illegible] బతాలా?

[illegible] ఎతకాలా?

[illegible] కంఠం [illegible] ఏడుపొచ్చి [illegible]ంది. బావురుమంటూ [illegible] సెంద్రం.

[illegible] ఎగిరి.

[illegible]సెంద్రమా!" అంటి [illegible]

[illegible]క్కా!" అన్నాడు తాత.

సుక్కని తన పేతుల్లోకి తీసుకొని ముద్దెట్టి [illegible]ప్పుడు సుక్క నవ్వింది.

సుక్కలూ నవ్వాయి.

తమా నవ్వాడు.

సెందురుడూ నవ్వాడు.

నవ్వనే, నిన్నటే, నిన్నటే! మరి, ఇప్పుడో?

సుక్క ఏదీ? తనకి సుకం ఏదీ?

సుక్కనేని బతుకు, సుకంనేని బతుకు [illegible]రకం, [illegible]! నస్తే ఏం? ఎదవ, ఎదవ, ఎదవ బతుకులా [illegible]!

* * *

ఇగ్యాల సెందిల —

"సుక్కా!" పిలిశా డతను. అప్పలమ్మ ఎచ్చింది. [illegible] లేదు పొమ్మంది. దాన్ని రావులుకిచ్చి మనువు [illegible]స్తానంది. మరోసారి తనింటికి రావద్దంది.

రావ్సి, దొంగనెంజ!

బగమంతుడా! ఎంతఅన్నాయప్పనిచేయిస్తున్నావురా?

* * *

సెందిలే వచ్చాడు తాత.

ఆ దొక ఎర్రిబాగులోడు. ఎర్రితాత ఓదార్చడానికి వచ్చాడు. గుండెకాయ [illegible] అనుకుద్దా? పిచ్చోడు, ఏడాంతం సెప్పాడు.

"సెంద్రమా! ఏడవమాక. ఏడిసేం నాజం! ఏడిస్తే మారతం సుక్క నీదవుతా? దయుర్నం, గంభీర్యంగా ఉండు.

మోడాలే గుంటడా!

ఏడాంతం సెయితున్నా, ఇనుకో!

సెంచిపోరి అప్పలమ్మ [illegible] కట్టం, సుకం [illegible] [illegible] ఉంది? [illegible] ఏమిటి? [illegible] ఏడ [illegible]?

[illegible]

[illegible] వదిలేయాలి.

నీ కడుపు సుక్క నీదికాదు. [illegible] వాళ్ళది.

[illegible]

ఏం, [illegible]?

"రావులికీ దానికి మనువు ఒరక్కమాటు కదా? దాని సుకమన్నా కొరు. ఎల్లి దానికి దయుర్నం సెప్పు" అన్నాడు తాత.

హుం! తాతకేం తెలుసును, సుక్కమనసు?

"నీకు తెలవదు, తాతా! సుక్కసంగతి నీకు తెలవదు. అది నన్నే మనువాడతానంది. నేను లేకపోతే బతకనేనంది. నేనే కావాలంది, తాతా! బగమంతుడు అడ్డొచ్చినా సరే, దయుర్నంచేసి సుక్క నెత్తుకపోతా. సుక్క నాది. నా సుక్క..." సెంద్రం ఆవేశంతో ఊగిసోతున్నాడు.

"సెంద్రం!" తాత అరిశాడు గట్టిగా. సెంద్రం భుజాలు పట్టుకుని కుదుపుతూ "సెంద్రమా! ఎదవ గుంటడా! ఏటి మాటాడుతున్నావో తెలుసునా? రావులిన్నా దంటే నరుకుతాడు! అప్పలమ్మ అసలే రాచ్సి. ఎదవ పనులు సెయ్యకు" అన్నాడు.

"నేను నేకపోతే సుక్క ఏడుస్తాది, తాతా!" అంటూ బావురుమన్నాడు సెంద్రం.

"ఎర్రిసెంద్రమా! ఏడిసినా, మొత్తకున్నా సేసేదేటుంది సెప్పు? అందుకే సెబుతున్నా, ఎల్లి సుక్కకి కాస్త దయుర్నం సెప్పు. నువ్వు సెబితే ఇంటాదది. మీ ఇద్దరికీ మను వెలాగా కుదరదు కనక దాన్ని రావులుతోనన్నా సుకపడమను. దీవించు అదేరా నేనూ, నోకమూ, బగమంతుడూ సెచ్చే పని నుంచిగా మెలుగాలి. ఎదవపనులు సేస్తానంటిమాకు" అన్నాడు తాత.

దయుర్నంసెప్పి తాత పోతాంటే సూసి, సెంద్రం సుకం దాచేసుకుని బావురుమన్నాడు సెంద్రం.

* * *

అప్పలమ్మ రాచ్సి. పరమ రాచ్సి. దానికి గుండెకాయ నేడు ఉన్నా దయనేదు. సుక్కని రావులికిచ్చి మనువు జరిపిస్తాది. రేత్రికి జరుగులాది మనువు.

తను వెళ్ళి సుక్కకి దయుర్నం సెప్పి, దీసుంచి దాచాలి!

సెంద్రానికి ఏడుపొచ్చిసి గుండెపీకలో కూర్చుండాది. తువ్వాలు పైమీద ఏసుకొని సుక్కఇంటికి బయలు దేరాడు సెంద్రం.

"సుక్కా!" అని పిలిస్తే రాచ్సి ఎదురొచ్చింది. నన్నూనే "మళ్ళీ వచ్చావుటరా ముదనస్సపోడా! ఎన్నిసార్లు సెప్పాలేటి నీకు? సిగ్గులేదూ, ఎళ్ళు. సుక్క రావులి పెళ్ళాం. పరేనా, పో!" అంటూ గొంతు చించుకుంది.

సెంద్రానికి ఏడుపొచ్చింది. తనమీద తనకే జాలి వేసింది. అప్పలమ్మమీద కంఠంపీకవరకూ కోపం వచ్చింది. గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగాడు.

నీళ్ళు తిరిగిన కళ్ళలో మసగ్గా రావులూ, పరననే సుక్కా!

సుక్క నవ్వుతూంది!

తెళ్ళుతూంది, ఎగిరి పడుతూంది, కులుకుతూంది!

సీ! ఇది సుక్కేనా?

సుక్క, సుక్క—తన సుక్క రావులన్నాకూడా మనమ పడిందా?

ఎర్రిగా సూశాడు సెంద్రం.

జుట్టు పీక్కున్నాడు. పీక పిసుక్కున్నాడు. ఇంకా సెయ్యాల్సిందేవిటో ఆడికి తెలవలేదు.

ఆడికింకా తెలవని ఇసయం, తనెవరికి దయుర్నం సెప్పాల? సుక్కకా?

పిచ్చిమొకమా, నువ్వు దానికి సెప్పేదేవిటి దయుర్నం?

తనకి తనే సెప్పుకోవాలా దయుర్నం?

బగమంతుడా! సంసేసి నా పేణంకూడా తీసుకు పోరా!

'సీ! సీ! ఎదవ, ఎదవ, ఎదవబతుకులా అని!' ★

పంతుల జోగారావు